

Her haabede Nordenskiöld at kunne lande, men blev forhindret deri ved grundt Vand, Is og Taage, hvorfor Rejsen fortsattes, og den 30te Avgust om Aftenen passeredes det berygtede Sviatoj Nos, hvor den aabne Rende langs Kysten heller ikke manglede. I to Dage sejlede „Vega“ nu rask øster efter i næsten isfrit Vand; men ved Bjørnøerne laa Isen tæt, og efter et forgjæves Forsøg paa at gaa ret øster i fra dem, sattes Kursen mod Syd. Efter en majsommelig Dag naaedes den 4de September det aabne Kystvand, som Kolyma dannede ved Foden af de mægtige Baranov-Bjerge. Men fra nu af manglede de store mægtige Floder, saa det gik kun yderst langsomt frem ad; i nogle Timer gik „Vega“ vel i isfrit Vand saa vel ved Kap Schelag-skoi den 6te som ved Kap Jakan den 17de; men til andre Tider forhindrede Isen i flere Dage ethvert Fremskridt. Ved Ter-Kajpij maatte saaledes gjøres et Ophold paa 6 Dage; en lignende Tid tilbragtes i Isen ud for Kap Vankarema, og først den 26de September naaedes Kolintschin-Bugten, der næste Dag passeredes. Det var dog det sidste Fremskridt for dette Aar, thi den 28de September frøs „Vega“ inde paa 67° 7' n. Bredde og 173° 24' v. Længde, hvor Vinteren tilbragtes.

Først den 18de Juli 1879 brød Isen op, og to Dage senere passerede „Vega“ Beringsstrædet. Samme Aften ankrede i Munden af St. Lawrence-Bugten, hvis inderste Del endnu var spærret af Is. Den 22de—26de Juli tilbragtes i Port Clarence og den 28de—30de i Konyan Bay i Seniavine-Sundet, i hvis sydlige Del Isen ogsaa laa endnu. Den 31te Juli—2den Avgust anløb „Vega“ St. Lawrence-Øens NV.-Pynt, og efter en temmelig langsom Rejse over Beringshavet, som Følge af de ustadige Vindforhold, naaedes Beringsøen den 14de Avgust. Efter at et fem Dages Ophold her, sattes Kursen paa Japan, og da „Vega“ den 2den September løb ind til Jokahama, var Nordøstpassagen endelig fuldført. Den Opgave, som Hudson, Parry, Franklin og saa mange andre havde kæmpet for, var nu løst, da et Skib ad Nordøstpassagen havde naaet de rige Lande paa det stille Oceans Kyster. Selv om denne nye Vej til Østasien ikke vil blive benyttet i sin Helhed, er der vist ingen Tvivl om, at den delvis vil være af stor Betydning, og at Sibiriens Rigdomme i en ikke fjærn Fremtid ad de store Floder og gennem Dele af Ishavet ville strømme til Verdensmarkedet.

Mindre Meddelelser.

Mangotræets Udbredelse paa Jamaica *) er et af de mærkeligste Exempler paa en fremmed Plantes Indvandring og den derved fremkaldte Udryddelse af dens nye Hjemstavn Plantevæxt. I Aaret 1782 tog Admiral Rodney en fransk Prise, der kom fra Bourbon og var bestemt til San Domingo; iblandt andet medførte den til den sidstnævnte Øs botaniske Have en Del Kaneltræer og Mangoplanter. Admiralen overlod Planterne til den botaniske Have paa Jamaica. Kaneltræerne bleve omhyggelig plejede, men deres Dyrkning var forbunden med store Vanskeligheder. Mangotræet derimod, som man slet ikke tog sig af, blev i Løbet af elleve Aar ligesaa almindeligt som Orangetræet og udbredte sig over Dale og Bjerge ligefra Kysten til en Højde af 5000 Fod over Havet. Da Slaveriet senere hørte op, bleve mange Landstrækninger overlodte til sig selv, og da Mangotræets Frugt er en Indlingsspise for Negrene, førtes Frø af det omkring i Landet, saa at der snart voxede Mangotræer op langs alle Veje og omkring alle Plantager. Derfor ere nu mange Tusende Tdr. Land overvoxede med Mangotræer, som bidrage til at forbedre de tidligere tørre og ufrugtbare Distrikters Vejrlag, i det de afgive Fugtighed og Skygge og holde det tidligere hurtigt forsvindende Nedslag tilbage.

Desuden afgiver den henvend to Pund svære, velsmagende Frugt flere Maaneder om Aaret Føde for Negre og Heste.

*) Popular science monthly. 1879.

A. Feddersen.

Gravstaden Urgub *) i Kappadocien, et lilleasiatisk Landskab, som dels udgjør en Del af det nuværende Pasjalik Siva og dels af Karamanien, ligger i en af stejle Bjerge omgiven Dal; den er enestaaende i hele Verden. Dalen synes at mangle Vand og Plantevæxt, og Bjærgsiderne, som omgive den, bestaa af Pimpsten. Allerede i sædgammel Tid blev denne Dal valgt til Gravplads, og i Tidernes Løb har man snart indrettet nye Grave, snart taget gamle i Brug. Overalt i Dalen hæver der sig isolerede, snehvide Pimpstens-kegler, som mangan Gang staa hverandre saa nær som Træer i en Skov eller som ere adskilte i Grupper ved næsten regelrette Gader. Der er i det hele flere Tusende saadanne Kegler, af hvilke nogle ere temmelig høje. Man har udhulet disse Kegler til Gravkamre og endog afdelt dem i flere Stokværk, som indbyrdes ere forbundne ved Hjælp af Trappegange.

*) L'illustration européenne 1879.

Ed. E.